

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
5:41	4:18	בית שמש
5:52	4:00	בני ברק
5:49	4:16	חיפה
5:47	4:04	טבריה
5:38	4:15	יבנאל
5:45	3:53	ירושלים
5:48	3:56	מודיעין עילית
5:38	4:17	צפת
5:34	4:13	

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שעה 13, גליון 8 (628)

פרשת ויצא, י"ב כסלו, שנת תשפ"ד לפ"ק

שיעורים כסדרן: נ"ך: נחום ג – חבקוק א' | בבלי: בבא קמא כ"ג | ירושלמי: ערלה ט"ו | תוספתא: שבת א' | רמב"ם: אישות י"א

מוהרא"ש מספר

מדרגה אחר מדרגה

לכל אדם יש את הכוחות ואת האפשרויות להצליח מאד בעולם הזה. כל אחד בדרגתו יכול להגיע לדברים הכי נעלים והכי טובים. הסבה למה האדם לא מצליח, זה רק כי הוא מתיאש כשעוברים עליו קשיים. כשהוא מרגיש שלא הולך לו כפי שהוא תכנן, הוא יתיאש לגמרי, ולא יתחזק להמשיך ללכת. אבל כשיש את השכל ויודעים שהחיים תמיד הולכים כך, תמיד יש קשיים ומכשולות על הדרך, רק צריכים להתחזק ולהתגבר על זה, אז האדם לא היה מוותר אף פעם, וזה היה מביא אותו להצלחה הכי גדולה.

יעקב אבינו ראה בחלום "סלם", שמצב ארצה וראשו מגיע עד השמים. זה לא היה רק החלום של יעקב, אלא זה גם המורה דרך שלנו. כל מה שקרה עם האבות הקדושים, זה סימן בשבילנו, ומלמד אותנו את הדרך איך גם אנחנו יכולים להצליח, כמו שהרב הקדוש רבי אלימלך מליז'נסק זי"ע אומר בתפלה שלו: "ומדרגה למדרגה תעלנו, שנזכה לבוא למעלת אבותינו <<<<

מילה של התחזקות

עם תפילה אפשר לקבל הכל: רבינו אומר (ספר המדות, אות תפלה, חלק ב', סימן י): "על ידי תפילה יכול לשנות זוונו הנכרז בשמים", כמו שרואים אצל לאה שהיתה אמורה להתחתן עם עשו, היא לא רצתה להתחתן עם כזה רשע, ובכתה להשם יתברך כמו שכתוב (בראשית כט, יז): "ועיני לאה רבות" - מרוב שהיא בכתה שהיא לא תחתן עם עשו; היא בקשה מהשם יתברך שהיא רוצה להתחתן עם צדיק, עם יעקב אבינו. עד שהשם יתברך קבל את התפלות שלה, היא התחתנה עם יעקב אבינו וזכתה להביא את השבטים הקדושים.

רואים מזה את מעלת התפילה; אם מבקשים מהשם יתברך שהבעל יהיה יהודי כשר, זוכים לזה. (עצמו אמורה מקץ תשי"ח)

ווארט על הפרשה

הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני יעקב אבינו אמר ללבן הארמי שהוא יעבד בשבילו שבע שנים כדי שהוא יתן לו את רחל לאשה, לבן רמה אותו ונתן לו את לאה במקום רחל.

אפשר להסביר מה היה המחלקת בין יעקב אבינו ללבן הארמי, למה יעקב רצה דוקא את רחל, ולבן רצה לתת דוקא את לאה, לפי מה שרבינו ז"ל אומר (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן מ"ט) שעקר יצר הטוב והיצר הרע הם המחשבות של האדם, כשיהודי חושב מחשבות טובות וראויות זה היצר הטוב, ולהפך כשיהודי חושב מחשבות רעות זה היצר הרע.

וכך רואים בהרבה מאד מקומות איך שרבינו מדבר על גדלת וחמרת המחשבות של האדם, כמו שרבינו אומר (לקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן נ"ג) שמכל מחשבה שאדם חושב, נברא מזה דברים שלמים, שנשארים לעד, לכן צריך יהודי לשמר מאד את המחשבות שלו, שישתדל לחשב רק מהשם יתברך, לחשב רק מדברים טובים, ולא לתת ליצר הרע שרוצה להכניס בתוכו מחשבות רעות לבלבל לו את הראש.

הבעיה היא שהמח רץ מהר מאד, קשה מאד להחזיק את הראש לחשב רק מהשם יתברך, רבנו אומר (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן ע"ב) שאפלו יהודי כשר שרוצה לברח ממחשבות רעות, זה קשה לו מאד כי כמה שיותר בורחים מהמחשבות הם רצים אחריו יותר ויותר, כי זה הטבע של המחשבות כמה שמנסים להפטר מהם, הם רצים אחריו יותר, זה לא עוזר לנענע את הראש אנה ואנה, זה לא מעביר את המחשבות מהראש, ורבנו מסיים שם שהדרך היחידה להפטר מהמחשבות רעות זה רק ללכת לצדיק אמתי, והוא יתן לו את הדרך האמתית והעצות הנכונות איך להתקדש ולהטהר שלא יכנסו מחשבות רעות בראש, ובינתיים, כל זמן שעוד לא זכו לזה, שלא יסתכלו בכלל על המחשבות, שיתנו למחשבות לרוץ הלאה, ולהמשיך לעשות דברים טובים, ללמד ולהתפלל, לעשות עסקים ומסחר, ולא לחשב בכלל על המחשבות הרעות.

מה העצה שהצדיק האמתי יתן? אנחנו כבר יודעים מהי היא העצה של רבנו בכל דבר, העצה היא תפלה, להשיח את לבו להשם יתברך, לספר לו את כל הקשיים שעוברים, רק כך מגיעים לכל הדברים הטובים.

זה דבר שיכולים כבר יותר לתפס. המחשבות הן נסתרות, אי אפשר לממש אותן, הן עפות מהר מאד מהאדם ויוצאות משליטה, אבל הפה הוא כבר יותר בידיים של האדם, אם אדם יתחזק לדבר הרבה אל השם יתברך, ללמד הרבה תורה בפה, זה יטהר כבר גם את המחשבות. בכל מלה שיהודי מדבר אל השם יתברך, הוא רוחץ את המחשבות שלו יותר ויותר, ואם הוא יחזיק בזה ימים ושנים, הוא יזכה בסוף למחשבות קדושים וטהורות, לחשב רק מהשם יתברך.

היצר הרע עובד הרי בכל הדרכים להרחיק את היהודי מהשם יתברך, ואחת הדרכים שלו זה שהוא מתחפש ליהודי כשר, שרוצה לעזור ליהודי להיות עוד יותר כשר, ובדרך זה הוא מרחיק אותו מהשם יתברך, רבנו אומר (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן א') שהיצר הרע הזה נקרא "לבן" הוא מתלבש כמו מלאך לבן, הוא מגיע בלבוש יפה כאלו הוא רק רוצה לעזור לאדם להיות קרוב יותר אל השם יתברך.

"לאה" מרמז על המחשבות שנסתרות, כמו שהפסוק אומר (דברים כ"ט, כ"ח) "הנסתרות לה' אלקינו" שזה ראשי תבות "לאה" ו"רחל" מרמז על הדבור, שזה דבר גלוי שאפשר לראות ולמשש, כמו שהפסוק אומר "לפתח חטאת ריבך" מה שרבינו אומר (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן מ"ח) שזה ראשי תבות "רחל", וזה מתכנן על הפה (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן ט"ט) כמו שהפסוק אומר (מכה ז, ה) "שמר פתחי פיך".

לבן הארמי, היצר הרע הלבן, רוצה להרחיק את האדם מהשם יתברך עם השקרים שלו, הוא אומר לאדם שהעקר שיעבד על המחשבות, שיהיו לו מחשבות קדושות <<<<

לְבַקֵּשׁ מֵהֵשֶׁם בְּרַחֲמִים, זֶה לֹא אָמֹר לְהִיּוֹת אִיךָ שְׂאֵנִי רוּצָה

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ

עֲרַב שֶׁבֶת קוֹדֵשׁ פָּרֻשֶׁת וַיֵּצֵא, י"א כִּסְלִיו, שְׁנַת ה'תשפ"א לְכַבוֹד חֲבְרֵי הַיְקָרִים, תְּלַמִּידֵי הַיֵּכֶל הַקּוֹדֵשׁ יְרוּשָׁלַיִם, שְׂיַחְיוּ.

הַשְּׁבוּעָה אֲנִי רוֹאִים בְּפָרֻשָׁה הַרְבֵּה חִיזוּק עַל תְּפִלָּה; כֹּל דָּבָר אֲצֵל הָאֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים וְהָאֲמָהוּת הַקְּדוּשׁוֹת הִיָּה רַק תְּפִלָּה.

לֹאֵה הַתְּחַתְּנָה עִם יַעֲקֹב רַק כִּי הִיא בְּכַתְּהָ הַרְבֵּה וּבִקְשָׁה מֵהֵשֶׁם; אֲפִילוֹ שֶׁהַשִּׁדּוּךְ שְׁלָה הִיָּה אָמֹר לְהִיּוֹת שֶׁהִיא תִּתְחַתֵּן עִם עֵשׂו, כּוֹלֵם אָמְרוּ שְׁלָאֵה תִּתְחַתֵּן עִם עֵשׂו וְרַחֵל עִם יַעֲקֹב, עִם כָּל זֶה הִיא לֹא הַתִּיאָשָׁה; הִיא בִקְשָׁה וּבִקְשָׁה עַד שֶׁהִיא קָבְלָה אֶת יַעֲקֹב אֲבִינוּ.

זֶה חִיזוּק גָּדוֹל בְּשִׁבְלֵנוּ; "מַעֲשֵׂה אֲבוֹת - סִימָן לְבָנִים (עֵינֵי תַּנְחוּמָא לָךְ לָךְ, ט)", אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְלַכֵּת בְּדַרְכֵי אֲבוֹתֵינוּ, כֹּל דָּבָר שְׂאֲנַחְנוּ צְרִיכִים, כֹּל דָּבָר שְׂאֲנַחְנוּ רוּצִים, כֹּל דָּבָר שְׁלוּחָץ וְכוּאֵב לָנוּ - שְׂרַק נִבְקֵשׁ מֵהֵשֶׁם.

כְּשֶׁמִּבְקָשִׁים מֵהֵשֶׁם צָרִיךְ לְדַעַת אִיךָ לְבַקֵּשׁ מֵהֵשֶׁם, אִי אֲפָשֶׁר לְקַחַת בְּכַח. רַבֵּינוּ ז"ל אוֹמֵר (לִיקוּטֵי מוֹהֲר"ו, חֶלֶק א', סִימָן קצ"ו): "אֲסוּר לְאָדָם לְעַמֵּד עֲצָמוֹ עַל שׁוֹם דָּבָר, הֵינּוּ שְׂאֲסוּר לְהַתְעַקֵּשׁ בְּתַפִּילָתוֹ - שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲשֶׂה לוֹ דוֹקָא אֶת בִּקְשָׁתוֹ וְכוּ", רַק צָרִיךְ לְהַתְפַּלֵּל וְלְהַתְחַנֵּן לְפָנֵי הֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, אִם יִתֵּן הֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ - יִתֵּן, וְאִם לֹא לֹא.

וּבַזֶּה מִפְרָשׁ רַבֵּינוּ מֵה שְׂחַכְמֵינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָה אוֹמְרִים (אֲבוֹת ב, יג): "אֵל תַּעֲשֶׂה תְּפִלָּתְךָ קִבְעִי", קִבְעִי לְשׁוֹן גְּזֵלָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מְשָׁלִי כב, כג): "וְקִבְעֵ אֶת קִבְעֵיהֶם נֶפֶשׁ" - הֵינּוּ שֶׁכָּל מֵה שֶׁהוּא מִבְקָשׁ, הֵן פִּרְנִסָּה אוֹ בָּנִים אוֹ שְׂאָר צְרִיכִים, אֲסוּר לְהַתְעַקֵּשׁ וְלְעַמֵּד עֲצָמוֹ בְּתַפִּילָתוֹ, שְׂדוּקָא יַעֲשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת תְּפִילָתוֹ, כִּי זֶה הוּא תְּפִילַת קִבְעִי, שְׁלוּקַח הַדָּבָר בְּחִזְקָה בְּגִזְלָה, רַק יִתְפַּלֵּל רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים כְּכ"ל".

בַּזֶּה אֲפָשֶׁר כְּבָר לְהַבִּין לָמָּה יַעֲקֹב כָּעַס עַל רַחֵל; לְכַאוֹרָה רַחֵל הָרִי עֲשֵׂתָה מֵה שִׁיְהוּדֵי צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת, רַחֵל בִּקְשָׁה מֵיַעֲקֹב (בְּרַאשִׁית ל, א): "הִבֵּה לִי בָנִים", זֶה מֵה שִׁיְהוּדֵי צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת, לְלַכֵּת לְצַדִּיק וּלְבַקֵּשׁ בְּרַכָּה לִילְדִים. רַש"י אוֹמֵר, רַחֵל טַעְנָה לְפָנֵי יַעֲקֹב: אֲבִיךָ יִצְחָק הַתְּפַלֵּל וּבִקְשָׁה מֵהֵשֶׁם עֲבוּר רַבְקָה, לָמָּה אֲתָה לֹא מִבְקָשׁ עֲבוּרֵי? נִשְׂאֵלֶת שְׂאֵלָה קִשָּׁה, לָמָּה יַעֲקֹב הַתְּרַגֵּז (שֵׁם, ב): "וַיַּחֲרֵ אַף יַעֲקֹב בְּרַחֵל", הִיא הָרִי עֲשֵׂתָה מֵה שְׂצָרִיךְ לַעֲשׂוֹת, הַחֲכָמִים הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (בְּבָא בְּתָרָא קט"ז): "כָּל שֵׁישׁ לוֹ חוֹלָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, יִלָּךְ אֲצֵל חֶכֶם וַיִּבְקֵשׁ עָלָיו רַחֲמִים!"

מוֹהֲרָא שׁ אוֹמֵר, לִיעֲקֹב אֲבִינוּ כָּאֵב שְׂרַחֵל אֲמָרָה: "וְאִם אֵין - מִתָּה אֲנִי", כִּי לֹא מִדְּבַר יְהוּדִי! אֶת הַבְּקָשָׁה הָרֵאשׁוֹנָה הִיא אֲמָרָה מֵאֵד יָפָה "הִבֵּה לִי בָנִים", תְּבַקֵּשׁ עֲבוּרֵי שִׁיְהִיו לִי יִלְדִים, כִּי צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת; צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ מֵהֵשֶׁם וְצָרִיךְ לְבַקֵּשׁ מֵהַצַּדִּיק שִׁיִּתְפַּלֵּל, אֲבָל "וְאִם אֵין - מִתָּה אֲנִי?!" אִם לֹא אֵז הָעוֹלָם נִגְמַר?! יְהוּדִי צָרִיךְ לְדַעַת "אִם לֹא" - אֲנִי יִמְשִׁיךְ לְחַיּוֹת, "אִם לֹא" - אֲנִי יִמְשִׁיךְ לְחַיּוֹת בְּשִׂמְחָה; כְּשֶׁמִּבְקָשִׁים מֵהֵשֶׁם אִי אֲפָשֶׁר לְקַחַת בְּכַח.

תִּתְחַזְּקוּ בְּתַפִּילָה וְהַתְּבוֹדָדוֹת; תִּלְכוּ בְּכָל יוֹם לְשִׁפּוּךְ קֶצֶת אֶת הַלֵּב לְהֵשֶׁם, תְּבַקְשׁוּ מִמֶּנּוּ בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים שִׁיִּרְחַם, תְּבַקְשׁוּ מִמֶּנּוּ מֵה שְׂאֵתֶם צְרִיכִים, וְאִם לֹא רוֹאִים אֶת הַיְשׁוּעָה צָרִיךְ לְהַמְשִׁיךְ הַלָּאֵה בְּחַיִּים, לְהַתְחַזֵּק וְלְהִיּוֹת שְׂמִחִים.

הֵשֶׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים. שֶׁבֶת שְׂמִחָה.

(עֲצָתוֹ אֲמוּנָה וַיֵּצֵא תִשְׁפ"א)

הַקְּדוּשִׁים, אֲבִרְהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב - הוּא מִבְקָשׁ מֵהֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא יַעֲלֶה מַעֲלָה מַעֲלָה, עַד שִׁיִּזְכֶּה לְדַרְגוֹת שֶׁל הָאֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים, אֲבִרְהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב. אֲפִילוֹ שִׁיְהוּדֵי שׁוֹכֵב מִמֶּשׁ בְּתוֹךְ הָאָרֶץ, הוּא מִרְגִּישׁ שֶׁהוּא מִמֶּשׁ לֹא שׁוֹה כְּלוֹם, הוּא מִרְגִּישׁ שֶׁהוּא הָאָדָם הַכִּי שֶׁפֶל בְּעוֹלָם, הוּא צָרִיךְ אֲבָל לְדַעַת וְלִזְכֹּר שֶׁשֵׁם עַל הָאָרֶץ עוֹמֵד סֵלֶם גְּדוֹל עַד הַשָּׁמַיִם, הוּא רַק צָרִיךְ לְקַחַת אֶת עֲצָמוֹ בְּיָדִים וְלְהַתְחַיל לְטַפֵּס עַל הַסֵּלֶם, וְאֵז הוּא יִגִּיעַ עַד הַשָּׁמַיִם.

אִיךָ מְטַפְסִים עַל הַסֵּלֶם? כְּתוּב בְּזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ (ח"ג רס"ז ע"א) שֶׁ"סֵלֶם" בְּגִימַטְרִיא "קוֹל". קוֹלוֹ שֶׁל הָאָדָם, זֶה הַסֵּלֶם. רַק עִם הַקוֹל בְּלִבָּד, אֲפָשֶׁר לְטַפֵּס וְלְהִגִּיעַ לְשִׁלְבִים הַכִּי גְבוּהִים וְהִכִּי טוֹבִים בְּחַיִּים.

תַּחֲזִיק חֶזֶק וְאֵל תַּפּוּל

לְפָנֵי שְׂרַבֵי נֵתָן הַתְּקַרֵּב לְרַבֵּינוּ הַקְּדוֹשׁ, הוּא הִיָּה אֲצֵל הַקְּדוּשָׁת׳ לְוִי ז"ל. פְּעַם אַחַת הוּא יִשֵּׁב בְּיַחַד עִם הַחֲסִידִים בְּמִלְוֶה מִלְכָּה, עֵשׂו גוֹרֵל מִי יִלָּךְ לְקַנּוֹת חִלוֹת לְסַעוּדָה, וְהַגּוֹרֵל נָפַל עַל רַבֵּי נֵתָן. רַבֵּי נֵתָן הִלָּךְ לְאוּפָה, אֲבָל בְּדַרְךָ הוּא נִהְיֶה מֵאֵד מְמַרְמֵר, הוּא רָצָה בְּכָל מְאוּדוֹ לְהִיּוֹת קָרֵב אֶל הֵשֶׁם וְלְהִיּוֹת יְהוּדִי אֲמַתִּי וְכָשֶׁר, וְהוּא הַתְּחִיל לְחַשֵּׁב בְּמִרְרוּת: "לָמָּה נִבְרָאתִי? לְקַנּוֹת חִלוֹת?!" הוּא לֹא יָכַל לְהַמְשִׁיךְ לְלַכֵּת לְקַנּוֹת אֶת הַחִלוֹת. הוּא נִכְנַס לְאִיזָה בֵּית מִדְרָשׁ רִיק לְעִזְרַת נְשִׁים, הוּא לָקַח תְּהִלִּים וְהַתְּחִיל לְהַגִּיד תְּהִלִּים וְלְבַכּוֹת מֵאֵד, הוּא בְּאֲמַת רָצָה לְהִיּוֹת יְהוּדִי כָשֶׁר. הוּא הִגִּיעַ עַד מְזִמּוֹר נ' בְּכִיּוֹת נוֹרְאוֹת, וּמֵרַב יִגִּיעָה הוּא נִרְדָּם.

הוּא חָלַם שֶׁהוּא רוֹאֵה סֵלֶם גָּדֵל עַד הַשָּׁמַיִם וְהוּא מִנְסֶה לְטַפֵּס עַל הַסֵּלֶם. הוּא עָלָה כְּמֵה שְׁלָבִים וְנָפַל בְּחִזְרָה, הוּא נִסָּה עוֹד פְּעַם לְטַפֵּס, אֲבָל הוּא כָּל הַזְּמַן נָפַל בְּחִזְרָה, הוּא נִסָּה בְּכוֹחוֹת חֶזֶקִים יוֹתֵר לְטַפֵּס יוֹתֵר גְּבוּהָ עַל הַסֵּלֶם, אֲבָל הוּא שׁוּב נָפַל, כְּמֵה שֶׁהוּא טַפֵּס יוֹתֵר גְּבוּהָ כִּי הַמְכָּה הִיָּתָה יוֹתֵר חִזְקָה כְּשֶׁנָּפַל. עַד שֶׁהוּא טַפֵּס מֵאֵד גְּבוּהָ, וְאֵז הוּא נָפַל בְּמְכָה חִזְקָה, וְהוּא הַתִּיאָשׁ... הוּא לֹא יָכוֹל יוֹתֵר.

וְאֵז הוּא רָאָה שְׂמִישָׁהוּ עוֹמֵד מִלְמַעְלָה וְצוּעֵק לוֹ: "וַיִּרְאֶפֶע זִיק, אֲנוֹן הָאֵלֶּט זִיק!" - תְּטַפֵּס, וְתַחֲזִיק חֶזֶק! זֶה הִיָּה בְּעַרְףְּ שֶׁנָּה לְפָנֵי שֶׁהוּא הִגִּיעַ לְרַבֵּינוּ. כְּשֶׁהוּא הִגִּיעַ לְרַבֵּינוּ הַקְּדוֹשׁ הוּא זֶה שֶׁרַבֵּנוּ הִיָּה אֲתוֹ אַחַד שֶׁחֶזֶק אוֹתוֹ שְׁלֹא יִתִּיאָשׁ אַף פְּעַם, רַק שְׂיַטְפֵס וְיַחֲזִיק בְּכָל הַכוֹחוֹת.

אַחַר כִּי רַבֵּינוּ לָקַח אוֹתוֹ הַחוּצָה לְטִיל, רַבֵּי נֵתָן הִשִּׁיחַ לְרַבֵּינוּ כֹּל מֵה שְׂמַנְחַ עַל לְבוֹ, רַבֵּינוּ הִנִּיחַ אֶת יָדוֹ עַל כְּתָפָיו וְאָמַר לוֹ: "אַחֲרַי הַכֹּל טוֹב מֵאֵד שְׂמַדְבָּרִים אֶל הֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ כְּמוֹ שְׂמַדְבָּרִים לְחֵבֵר טוֹב". אֵז רַבֵּי נֵתָן הִבִּין אֶת הַחִלוֹם, מֵהִי הַדְרָךְ שְׂאֲפָשֶׁר לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד וּלְטַפֵּס עַל הַסֵּלֶם - הַחַיִּים הַקְּשִׁים. עַל יָדֵי שְׂמַתְרָגְלִים לְדַבֵּר אֶל הֵשֶׁם בְּשִׁפָּה הָאִישִׁית, לְהִשִּׁיחַ לְהֵשֶׁם אֶת כָּל הַקְּשִׁים שְׂעוּבָרִים בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׂמִיּוֹת, זֶה נוֹתֵן אֶת הַכֹּחַ וְהַחֶזֶק לְאָדָם לְהַתְגַּבֵּר עַל כָּל סוּגֵי הַקְּשִׁים וּלְטַפֵּס שְׁלֵב אַחַר שְׁלֵב עַד שְׂמִיגֵיעִים לְשִׁלְבֵי הַכִּי גְבוּהָ שֶׁל הַהַצְלָחָה.

הַסֵּלֶם אֲכֹן מֵאֵד קִשָּׁה וְגְבוּהָ, צָרִיךְ אֲבָל לְהַסְתַּכֵּל עַל שְׁלֵב אַחַד בְּכָל פְּעַם. אִם מְסַתְּכָלִים מִיָּד עַד לְמַעְלָה, אֲפָשֶׁר לְהַשְׁבֵּר שֵׁישׁ עוֹד כֹּל כִּי הַרְבֵּה לְטַפֵּס, אֲבָל אִם מְסַתְּכָלִים רַק עַל שְׁלֵב אַחַד בְּכָל פְּעַם זֶה הַרְבֵּה יוֹתֵר קָל. וְאִם מְחַלִּיקִים לְמִטָּה כֹּל הַזְּמַן, צְרִיכִים אֲבָל לְהַתְחַזֵּק וְעוֹד פְּעַם לְהַתְחַיל לְטַפֵּס. זֶה הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם. אִי אֲפָשֶׁר לְהַסְתַּכֵּל עַל כְּשִׁלוֹנוֹת, רַק צְרִיכִים לְנַסּוֹת פְּעַם אַחַר פְּעַם, וְאִם לֹא יִתִּיאָשׁוּ, בּוֹדָאֵי יִצְלִיחוּ.

הַקוֹל זֶה הַשְּׁלָבִים שֶׁל הַסֵּלֶם. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נֵתָן לָנוּ מִתְּנָה אֲדִירָה - אֶת הַפֶּה. עִם הַפֶּה נְטַפֵּס לְשִׁלְבֵי הַכִּי גְבוּהָ, וְעִם הַפֶּה נְטַפֵּס מֵעַל כָּל סוּגֵי הַקְּשִׁים.

צְדִיקִים אוֹמְרִים (עֵינֵי זֶרַע קוֹדֵשׁ פְּרֻשֶׁת וַיֵּצֵא) שֶׁהַמִּילָה

שאלות ותשובות ברסלב

אתם אף פעם לא מדברים מכסף, וכי יש לכם את הישיבה הכי עשירה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

ברצוני שוב להודות לכם, על השיעורים הנפלאים שנותנים לי חיים וחיזוק שאף פעם לא אתנאש.

בדייק קראתי עכשו (מכתב קד) שכתבתם שאתם נמצאים בחובות גדולים, וזה כואב לי מאד, כי אתם עושים כל כך הרבה עבור אנשים שאתם אפילו לא מפירים (כמוני), ובכל זאת אתם לא מזפירים בכלל אף פעם שמי שרוצה יכול לתרם לישיבה בתרומה קטנה.

במקומות אחרים, אחד הדברים הראשונים זה: "אולי תוכלו לעזור קצת למוסדות?" וכאן - כבר הקשבתי לכל השיעורים ולא הזכר אפילו מילה אחת בענין כסף, אפשר לחשב שנה הישיבה הכי עשירה בעולם.

אני מבקש ממכם אם תוכלו להודיע היכן אפשר לתרם למוסדות.

יישר כח גדול על הכל, בשום כסף בעולם לא אוכל להביע את הכרת הטוב שלי לראש הישיבה.

חנה בריא.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת חיי שרה, י"ט מר-חשון, שנת ה'תשע"ח

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

מאד נהניתי לשמוע שאתה מתחזק עם העצות של רבינו ז"ל; לרבינו יש עצות לכל הבעיות, ובעיקר העצה שעוזרת לכל בעיה ובעיה - 'התבודדות', שאדם ירגיל עצמו לדבר עם השם יתברך ולספר לו הכל.

תכמינו זכרונם לברכה אומרים (סנהדרין קי) ש'לקרח היה שלש מאות חמורים רק בשביל המפתחות של האוצרות שלו, שמעתי פעם מחסיד ברסלב פרוש מאד יפה על מאמר חז"ל זה, מפתחות הם כמו עצות, כשנמצאים במקום סגור, לא יודעים מה לעשות, העצה היא כמו מפתח שעם זה אפשר להכנס לכל מקום סגור. לקרח היה שלוש מאות עצות, לכל בעיה היה לו דמיון אחר, אבל למשה רבינו היה מפתח ראשי - "תפילה"; במפתח הזה יכולים לצאת מכל צרה שלא תהיה.

כשאדם מרגיל את עצמו, שכל מה שמפריע לו הוא מבקש מהשם יתברך, הוא כבר לא צריך שלש מאות חמורים וכו'. יש לו מפתח אחד 'התבודדות', שזה כמו מפתח ראשי, אפשר להכנס עם זה לכל מקום, וגם לצאת עם זה מכל בעיה שרק תהיה.

אתה כותב לי, שחשבת שאנחנו הקהלה הכי עשירה וכו'; דע לך שאנחנו באמת הקהלה הכי עשירה. בהיכל הקודש כולם לומדים, בלי הבדל צעירים או מבוגרים, בכל יום ויום, מקרא, משנה וגמרא, הן ילדים, הן בחורים והן אברכים.

חז"ל אומרים (בבבא מציעא טז): "אמר רב הונא בר יהודה אמר רבי אמי, לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור, מאריכים לו ימיו ושנותיו", בהיכל הקודש כל יום הוא יום, יש אריכות ימים - הרבה ימים, לא מחפשים תרוצים כדי לא ללמוד - "היום זה ערב..." "מחר זה מוצאי..." "מחרתם מענין" "שלשום היה שמחה משפחתית" רק חיים כל יום עם היום, כל יום לומדים מקרא, שנים מקרא ואחד תרגום, חומש רש"י, יש אריכות ימים כמשמעו.

עוד אומרים תכמינו זכרונם לברכה (שבת כז): "ובביתי אין לחם ואין שמלה - זה שאין בדי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד", מיהו ענין? מי שלא לומד לא מקרא

קול היא כמו סלם. היא מתחילה עם "ק" שהרגל שלה עומדת עמוק מתחת לאדמה, ומסתיימת עם "ל" שהמגדל שלה מזדקר לגבה. הקול לוקח את האדם מהמקומות הכי עמוקים, עד המקום הכי גבוה.

הסלם הוא לא רק "קול" של תפלה, אלא גם "קול" של תורה. חז"ל אומרים (בראשית רבה טו, כ) על הפסוק (בראשית כז, כב) "הקול קול יעקב והידים ידי עשו" - כל זמן שקולו של יעקב, עם ישראל, נשמע בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, הידים של עשו לא יכולות להרע להם בשום דבר. הפסוק אומר "הקול קול" - ישנם שני סוגי קולות שעוזרים לאדם, זהו "קול תורה" ו"קול תפלה". כשאדם רואה שהידיים של עשו תפסו אותו, הוא שקוע עמוק ברע של עשו, הוא צריך להתחיל להשתמש עם הקולות של תורה ותפלה, ואז לא יהיה להם שום שליטה עליו.

לאיפה שרק הולכים

רבינו אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ע"ח) שהדבור נקרא "אם הבנים". בקבלה נקרא הדבור של האדם כמו אמא. זה מלמד אותנו שפמו שהאמא לא עוזבת אף פעם את התינוק שלה, כמה שהתינוק רק יתלכלך ויקבל מכות האמא תמיד תהיה לצדו לעזור לו, לרחץ אותו, להרים אותו, ולהלביש אותו יפה.

אותו דבר זה הדבור. כשאדם מדבר תמיד אל השם זה ילך אתו בכל מקום אפילו שהאדם יתלכלך בדברים הכי גרועים, הדבור אל השם ילך ביחד אתו, ויחלץ אותו מכל בעיה.

צריך אבל הרבה סבלנות. אי אפשר בפעם אחת לקפץ מלמטה לשלב הכי גבוה על הסלם. אי אפשר ברגע אחד לצאת מכל הקשיים, מכל הצרות והבעיות. צריכים ללכת לאט שלב אחר שלב. מבקשים ומבקשים פעם אחר פעם על כל דבר, וכך לאט לאט נושעים יותר ויותר. אם רוצים לדלג כמה שלבים בפעם אחת, אפשר בקלות לפול ולקבל מכה חזקה מאד, ואז עלולים לאבד את המצב רוח להתחיל עוד פעם בחשק.

בתפלה צריכים הרבה סבלנות ואריכות אפים. הפסוק אומר (ישעיהו מה, ט) ותהלתי אחטם לך, אומר על זה רבינו (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ב') שתפלה נקראת חטם - אף, האף מראה על "אריכות אפים", צריכים להתאזר בסבלנות ולחכות לישועה, אבל סוף כל סוף הישועה בטוח תבוא.

אשרי מי שמחזיק את עצמו תמיד. הוא לא מפסיק לבקש מהשם, הוא בונדאי יראה בסוף את הישועה הגדולה, הוא יגיע למה שהוא צריך להגיע בעולם הזה, ויהיה לו טוב גם בעולם הבא.

(שיחות מוהרא"ש לפרשת ויצא)

ווארט על הפרשה <<< המשך

וטהורות, לחשב רק מהשם יתברך, מלמעלה זה נראה כדבר טוב, הבעיה היא שהאדם אף פעם לא יגיע לזה, כי אי אפשר לעבד מיד על המחשבות. לכן הוא רצה לתת קדם את לאה שמרמזת על המחשבות.

אבל יעקב אבינו ידע את האמת, שכדי להיות יהודי כשר אמתי, כדי שהמח יחשב רק מהשם יתברך, צריכים קדם להתחיל עם הפה, לכן הוא רצה דוקא את רחל, שמרמזת על הפה.

לכן צריך יהודי להתחזק עם הפה, לא משנה מה המח והמחשבה שלו חושבים, אפלו שהוא עדין שבו אצל היצר הרע, המח שלו חושב רק דברים רעים, שישתמש עם הפה שלו לדבר עוד מלה ועוד מלה להשם יתברך, שהפה שלו יגיד עוד ועוד מלים מהתורה, אפלו שעל הרגע הוא לא רואה מה זה פועל, אבל אם הוא לא יתנאש, רק ידבר וידבר עוד ועוד דברים טובים, המח שלו יזדקף בסוף, הוא יתחיל לחשב רק מהשם יתברך ויהיה יהודי כשר אמתי.

(תוך הנחל ויצא תשס"א)

ביקור מרומם של הרב הצדיק ר' יצחק לעזער שליט"א בקרית ברסלב לרגל שמחת בר המצוה לנכדו

בליל שישי פרשת חיי שרה העבר עלינו לטובה, התקיימה שמחת בר מצוה מרוממת בקרית ברסלב ליבערטי, כאשר הרה"ג ר' יעקב לעזער שליט"א שהוא מחשובי התלמידי חכמים בקריה, זכה להכניס את בנו החשוב נ"י לעול תורה ומצוות.

הבר מצוה התקיימה באופן צנוע ומכובד, מסיבה שתלמידי חכמים מסובים בה, בשמחה השתתפו זקני החתן שליט"א ובראשם האורח הרב הצדיק ר' יצחק לעזער שליט"א, רב קהילת היכל הקודש ביבנאל והרב ר' מרדכי יונה שיק שליט"א, עקב השמחה, נשא ראש הישיבה שליט"א את השיעור הקבוע לאברכים בליל שישי, בבית המדרש הגדול בקרית ברסלב, כדי שיוכל להשתתף באותו ערב בשמחת הבר מצוה.

ראש הישיבה שליט"א כותב במכתבו אודות הבר מצוה וכמה שמח להשתתף בה: השבוע בליל שישי נתתי את השיעור בקריה, נסעתי לקריה כדי להשתתף בשמחה, שמחת הבר מצוה בבית משפחת ר' יעקב לעזער, גם הסבא הרב ר' יצחק שליט"א הגיע מיבנאל, מאוד שמחתי להיפגש איתו.

במכתב אחר כתב ראש הישיבה בשבוע שעבר אודות רגשי הכרת הטוב שיש לו כלפי הסבא הרה"צ ר' יצחק שליט"א: ר' יצחק שליט"א הגיע מיבנאל לאמריקה, והיה מסיבה עבור מוסדותינו הקדושים, מאוד נהינתי להשתתף במסיבה, אני חב כל כך הכרת הטוב לר' יצחק שליט"א, בכל השנים הוא מאוד חיוק אותי, כשעברתי את השנים הקשות בהיכל הקודש וכו' וכו' ר' יצחק שליט"א היה זה שמאוד חיוק אותי, אני מאוד אוהב את תלמידי היכל הקודש, ומומש שנתקיים מה שרבינו אמר [חיי מוהר"ן סימן רצ"ב] "העולם ראוי שיתמחהו עצמנו על האהבה שבינינו", מה אומר לך, על תלמידי היכל הקודש אפשר לומר מילה אחת: אשירינו.

רבים מאנשי שלומינו תושבי הקריה מלאים ברגשי הכרת הטוב להורים של בחרו הבר מצוה נ"י, אשר מוסרים את עצמם יומם ולילה עבור אנשי שלומינו, הרב ר' יעקב שליט"א הוא מהתלמידי החכמים המופלגים שבכולל היכל הקודש, ובכל עניין הלכתי בקריה הוא מונח בו ראשו וקרבו יחד עם תלמידי החכמים בעיר ועם הגאון הדיין שליט"א, וכמו כן מרת לעזער תלמיט"א מוסרת עצמה עבור בנות ישראל עם תפקידה בקודש בתור מנהלת בית פיגא, ויום ולילה אינה שובתת ללוות כל ילדה ונערה, וכל מורה ומחנכת, כדי שמוסדותינו הקדושים יוציאו פירות טובים, יראי השם, בעלי מידות טובות, ושיגדלו כולם עקרות בית בריאות בנפשם, שיוכלו להיות אימהות טובות לגדל דור זרע ברך השם.

ויעזור השי"ת שההורים החשובים יחד עם הזקנים הצדיקים שיחיו יראו הלאה אך ורק נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם אמן.

בטוב צדיקים תעלוין קריה!

ולא משנה ולא גמרא; אדם צריך לחיות עם התכלית, צריכים לזכור שיש מציאות כזאת "גוסס" שיש מציאות כזאת של "בית קברות", לשם לוקחים רק את המעט לימוד התורה שהכינו; תלמידי היכל הקודש הם עשירים גדולים, כל תלמיד כבר זכה לפחות פעם אחת לסיים את כל התורה כולה; חמשה חומשי תורה, נביאים וכתובים, ששה סדרי משנה, תלמוד בבלי, תלמוד ירושלמי, ששה סדרי תוספתא, רמב"ם, טור, שלחן ערוך, מדרש רבה, מדרש תנחומא, זוהר הקדוש, ותיקונים, ליקוטי מוה"ר"ן, ליקוטי הלכות וכו' וכו'; זוהי עשירות נצחית.

רבי נתן זכרוננו לברכה אמר: "אני כותב את ספרי רק לאדם שחושב: יגיע יום שאהיה גוסס ונפטר ואשכב על הרצפה עם הרגלים לכוון הדלת, אחד שלא חושב שיעגיע יום והוא ימות - נחשב אצלי כבהמה, שחיה, אוכלת וישנה מבלי לדעת מה יהיה הסוף".

מוה"רא ש"ו"ל נסע פעם להשתתף באיזה שמחה, בדרך לשם הנהג הפעיל למוה"רא ש"ש את השיר: "עם מה? עם מה? עם מה נגיע לעולם הבא..." (יש קלטת של ברסלב ששירים שם את השיר הזה), השיר ממשיך: "לא חצות, לא תפילה בכת, לא תיקון הברית - עם מה תגיע לעולם הבא..." באותו שבוע במהלך השיעור בליל שישי מוה"רא ש"ש את השיר הזה, וסיים: "עם מה? עם מה? עם מה נגיע לעולם הבא; עם פרקי המשניות שלי, עם דפי הגמרא שלי, עם הדבורים שאני מדבר בכל יום אל השם יתברך, עם שחרית מנחה וערבית, עם זה אגיע לעולם הבא".

לכן, תראה גם אתה לנצל את ימיך ושנותיך, שלא תצטרך בזקנותך לשיר את השיר המריר: "עם מה נגיע לעולם הבא".

אני חייב להגיד לך שלדאבונינו גם בברסלב בעצמו לא מדברים על התכלית, ללמוד בכל יום מקרא, משנה וגמרא וכו', בשעה שרבינו אמר (שיחות הר"ן, סימן כח) "ראוי לאדם שיעבר וילך בזה העולם בכל הספרים הקדושים וללמד פולם כדי שיהיה בכל מקום, כמו שנמצא השירים הגדולים שהולכים ועובדים במדינות, ומוציאים הוצאות רבות על זה כדי שיוכל אחר פן להתפאר ולומר שהיה במדינות כמו שדרך השירים להתפאר ולומר: הייתי בנרשא וכיוצא בזה. כמו פן ראוי שיהיה האדם בעולם הזה בכל מקומות הקדושים של התורה, כדי שיוכל להתפאר בעולם הבא שהיה בכל מקום דהינו בכל הספרים הקדושים כנ"ל. ולעתידי בעולם הבא מזכירין אותו כל מה שלמד בעולם הזה".

השם יעזר שתצליח בכל דרכיך.

(עצתו אמונה חיי שרה תשע"ח)

נוסח תפילת שבת

שמעו ותחי נפשכם עם נוסח

תפילות שבת
קול ברסלב

079-704-006,1,6,4

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה משה בלוי הי"ו
לרגל שמחת החתונה למזל טוב עב"ג
בת הר"ר נתן רוזנבערג שליט"א

מו"ה ישראל דוד העסקעל הי"ו
להולדת הבת למזל טוב

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ישיבת פנינים
---	19:40	20 ד' לאחר זמן הדה"נ מנחה ימי חול 3:00	10:00 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לאחר הדה"נ מעריב בימי חול 7:30	ירושלים רה"ר רבי נחמן מברסלב 15
יום רביעי בשעה 21:30	21:00	10 ד' לאחר זמן הדה"נ 30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	בני ברק רח"ר ירושלים 2
---	נדר הירדן 29/6	וגם ברמה ג' רח"ר מרים הנביאה 20 ק"א 30 ד' לפני השקיעה	9:00 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	בית שמש רח"ר ריב"ל 6
יום רביעי בשעה 21:30	21:30	20 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לאחר הדה"נ	מודיעין עילית רשב"י 19
---	21:15	30 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	צפת רחוב צה"ל 1 (בנין יד עזרה)
שמינית שיעור יום א בשעה 9:30	21:30	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	טבריה רחוב משה שפירא 2
---	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	חיפה רחוב הרב הרצוג 12
---	---	סעודה שלישית 10 דק' לפני השקיעה	---	---	יבנאל רחוב המייסדים
---	21:00	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	ביתר רחוב אבא שאול 7/7
יום שלישי בשעה 21:00	20:30	---	---	---	אלעד רחוב פנחס בן יאיר 17

קוואל פון חיזוק (לנשים) - שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד 079.70.400.69

ארה"ב 212-444-9169 | ארגונייה 451-152-354380
| אנגליה 03303502363 | קנדה 438-320-9090 | בלגיה 323-500-3462
חיזוק יומי במייל chizuk@rabbiroth.org | הודעות 058-637-7799

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; נגונים; סיפורי תפילה; ועוד 079.70.400.66

ארה"ב 212-444-9191 | ארגונייה 641-152-354370
| אנגליה 03303502361 | בלגיה 323-500-3461 | קנדה 438-300-8080
לקבלת הגיליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com